

International Handel
J.nr. 2020-16-50-00218
Ref. LTM/JESO/NIMCH
Dato: 15-06-2021

Vejledning om kontrol med indenrigserklæringer

Indhold

Indledning.....	2
Definitioner.....	2
Fødevarestyrelsens kontrol med indenrigserklæringer	4
Kontrol i forbindelse med påtegning af indenrigserklæringer	5
Fremsendelse af indenrigserklæringer	10
Kontrol med indenrigserklæringer ved kontrolbesøg i virksomheden	10
Ad 1. Udarbejdelse af indenrigserklæringer (udformes på en måde, så de kan danne grundlag for senere certifikatudstedelse, dvs. de skal indeholde entydige, præcise og relevante oplysninger i forhold til den enkelte modtagers behov).	11
Ad 2. Annullering af løbende indenrigserklæringer (såfremt virksomheden konstaterer, at oplysningerne i indenrigserklæringen ikke længere er korrekte)	11
Ad 3. Opbevaring af indenrigserklæringer jf. anvisninger i Vejledningen om anvendelse af indenrigserklæringer.	12
Ad 4. Overholdelse af de specifikke tredjelandskrav, der angives i indenrigserklæringer.	12
Eksempler på kontrolomfang i forbindelse med indenrigserklæringer	13
Eksempel 1. Behov for kontrol med overholdelse af tredjelandskrav angivet i indenrigserklæringer ved eksport af svinekød til Australien	13
Eksempel 2a Behov for kontrol med overholdelse af tredjelandskrav angivet i indenrigserklæringer ved eksport af mælkeprodukter til Japan	15
Eksempel 2b Behov for kontrol med overholdelse af tredjelandskrav angivet i indenrigserklæringer ved eksport af mælkeprodukter til Japan	16
Eksempel 3 Behov for omfang af kontrol i forbindelse med indenrigserklæringer ved eksport af fiskefoder til Rusland	17
Sanktionering.....	19
Dokumentation.....	19

Indledning

Denne vejledning retter sig mod kontrolpersonale, der påtegner indenrigserklæringer og/eller udfører kontrol med virksomheder, der anvender indenrigserklæringer.

Vejledningen er tilpasset "Vejledning om anvendelse af indenrigserklæringer" journalnr. 2020-16-51-00217 af 16. november 2020. Hvor det er relevant, er der indsat afsnit fra denne vejledning for at tydeliggøre sammenhængen mellem "Vejledning om anvendelse af indenrigserklæringer" og "Vejledning om kontrol med indenrigserklæringer".

Tekst i *kursiv* er kopieret ind fra "Vejledning om anvendelse af indenrigserklæringer".

Vejledningen beskriver og uddyber reglerne i Europa-Parlamentets og Rådets (EU) Forordning nr. 625/2017 af 15. marts 2017 (Kontrolforordningen) samt Bekendtgørelse nr. 727 af 29/05/2020 om eksport af fødevarer og fødevarekontaktmaterialer og Bekendtgørelse nr. 1192 af 06/08/2020 om eksport af foder, animalske biprodukter og afledte produkter. Vejledningen er ikke bindende, men giver et bidrag til fortolkningen af forordningen og bekendtgørelserne samt formålet med indenrigserklæringer. Vejledningen er suppleret med eksempler, der illustrerer anvendelsen af og kontrollen med indenrigserklæringer.

Definitioner

Officiel certificering

Den procedure, hvorved de kompetente myndigheder bekræfter, at et eller flere af de krav, der er fastlagt i de regler, som fremgår af artikel 1 stk. 2 i Europa-Parlamentets og Rådets (EU) Forordning nr. 625/2017 af 15. marts 2017 (Kontrolforordningen), er overholdt¹.

Certifikatudstedende embedsmand

- *enhver embedsmand hos de kompetente myndigheder, der af sådanne myndigheder er bemyndiget til at underskrive officielle certifikater, eller*
- *enhver anden fysisk person, som af de kompetente myndigheder er bemyndiget til at underskrive officielle certifikater i overensstemmelse med de regler, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2 i Kontrolforordningen¹.*

Officielt certifikat

Et dokument i papirudgave eller elektronisk form, der er underskrevet af den certifikatudstedende embedsmand, og som sikrer opfyldelse af et eller flere krav i de regler, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2 i Kontrolforordningen¹. I denne vejledning anvendes betegnelserne officielt certifikat og certifikat synonymt.

¹ Definition fra Kontrolforordningen.

Operatør

Enhver fysisk eller juridisk person, der er omfattet af en eller flere af de forpligtelser, der er fastsat i de regler, som er omhandlet i artikel 1, stk. 2 i Kontrolforordningen¹.

Certifikatanmoder

Den operatør, der fremlægger et certifikat for Fødevarestyrelsen med anmodning om udstedelse.

Indenrigserklæring

Et dokument, hvori operatøren angiver kendsgerninger og data opnået via operatørens egenkontrolsystem, der er nødvendige og relevante for senere certifikatudstedelse. Erklæringen skal påtegnes af en person, der er bemyndiget hertil af Fødevarestyrelsen. Dokumentet opfylder dermed kravene i artikel 88, stk. 3 c i Kontrolforordningen om grundlag for certifikatudstedelse.

Eksport

Udførsel af fødevarer, foder eller animalske biprodukter fra Danmark til tredjelande.

Tredjeland

Land uden for samhandelsområdet.

Samhandelsområdet

- Fødevarer:

Samhandelsland: Et EU-land, Norge, Island, Liechtenstein og Andorra. Schweiz er samhandelsland for animalske fødevarer og for visse ikke-animalske fødevarer. Færøerne og Grønland er samhandelsland for fisk og fiskevarer samt levende to skallede bløddyr. Disse lande tilsammen betegnes samhandelsområdet. Følgende områder er dog ikke med i samhandelsområdet:

a) Ceuta og Melilla i Spanien.

b) Oversøiske territorier og departementer i Frankrig.

- Foder og animalske biprodukter (ABP):

Samhandelsland: Et EU-land, Norge, Island, Liechtenstein, Schweiz og Andorra. Ved eksport fra EU til Færøerne af animalske biprodukter af fiskevarer og heraf afledte produkter er Færøerne samhandelsland. Grønland er samhandelsland for animalske biprodukter af

fiskevarer og muslinger og afledte produkter af disse varer. Disse lande betegnes tilsammen for samhandelsområdet. Følgende områder er dog ikke med i samhandelsområdet:

a) Ceuta og Melilla i Spanien.

b) Oversøiske territorier og departementer i Frankrig.

Særligt tredjeland

Tredjeland, hvor landets myndigheder stiller krav om særlig godkendelse af danske virksomheder, som forudsætning for eksport af fødevarer, foder eller animalske biprodukter til tredjelandet.

Tredjelandskrav

De specifikke krav et tredjeland stiller til import af fødevarer, foder eller animalske biprodukter, som ikke automatisk er opfyldt ved overholdelse af EU-lovgivningen (krav ud over EU-lovgivningen).

Tredjelandsstatus

Udtryk for at en vare entydigt og præcist opfylder samtlige tredjelandskrav for et givent tredjeland f.eks. USA-status.

Eksportstatus

Overordnet betegnelse for hvilke tredjelandskrav en vare opfylder, og hvilke(n) evt. tredjelandsstatus(er) varen har.

Kontrolbesøg

Myndighedens tilstedeværelse på virksomheden eller i besætningen for at kontrollere, at lovgivningen overholdes, og egenkontrolprogrammet følges.

Administrativ kontrol

Kontrol uden kontrolbesøg (skrivebordskontrol), f.eks. kontrol af indsendt dokumentation eller kontrol af hjemmeside.

Fødevarestyrelsens kontrol med indenrigserklæringer

Som det fremgår af definitionen på en indenrigserklæring, skal indenrigserklæringen være påtegnet af en person bemyndiget hertil af Fødevarestyrelsen for at leve op til kravene i artikel 88,

stk. 3 c i Kontrolforordningen om grundlag for certifikatudstedelse. Ved sin påtegning tilkendegiver Fødevarestyrelsen, at virksomheden har egenkontrolprocedurer, der sikrer og dokumenterer, at indenrigserklæringens indhold (tekst, attestationer) er korrekt, samt at Fødevarestyrelsen kontrollerer disse egenkontrolprocedurer efter anvisningerne i denne vejledning.

Kontrollen med indenrigserklæringer består af to typer kontrol. Den første type kontrol er kontrollen med indenrigserklæringens udformning og indhold. Denne kontrol foretages i forbindelse med virksomhedernes anmodning om påtegning af en indenrigserklæring. Den anden type kontrol omfatter kontrollen med, at virksomhedens egenkontrolprocedurer har tilstrækkeligt omfang samt er implementerede i et omfang, der sikrer indenrigserklæringens indhold.

Kontrol i forbindelse med påtegning af indenrigserklæringer

Som udgangspunkt skal indenrigserklæringer påtegnes af den tilsynsførende medarbejder hos Fødevarestyrelsen på baggrund af dennes konkrete kendskab til virksomheden. Hvis særlige forhold gør sig gældende, kan en indenrigserklæring undtagelsesvist påtegnes af en anden Fødevarestyrelsen-medarbejder. Det forudsætter dog, at den påtegnende medarbejder selv har skaffet sig vished for, at virksomheden har beskrevet og implementeret de egenkontrolprocedurer, der er nødvendige i forhold til indenrigserklæringens indhold, samt at disse er underlagt regelmæssig kontrol fra Fødevarestyrelsen. Hvis en anden end den tilsynsførende påtegner en indenrigserklæring, skal vedkommende sikre sig, at den der sædvanligvis fører tilsyn med virksomheden er orienteret om den nye indenrigserklæring og dermed om behovet for kontrol på virksomheden. Ovenstående forhold gælder for både partisspecifikke og løbende indenrigserklæringer.

Det fremgår af "Vejledning om anvendelse af indenrigserklæringer", at:

Formålet med indenrigserklæringer er at tilvejebringe et dokument, der:

- *Opfylder den kompetente myndigheds behov for at sikre, at den dokumentation, der lægges til grund for certifikatudstedelse, er i overensstemmelse med de krav, der er fastsat i den relevante lovgivning vedrørende krav til certifikatudstedelse, samt*
- *Sikrer, at operatørerne har et ensartet dokumentationsredskab, der både opfylder lovgivningens krav, og som kan anvendes ved behov for at videreføre relevante og nødvendige kendsgerninger og data mellem de operatører, der håndterer varer, der skal eksporteres på et senere tidspunkt.*

Indenrigserklæringer skal anvendes mellem danske virksomheder, når der er behov for at videregive nødvendige og relevante informationer om eksportstatus for varer, der skal eksporteres til tredjelande, der stiller krav til produktet, som ikke automatisk er opfyldt ved overholdelse af EU-lovgivningen (tredjelandskrav). Indenrigserklæringer kan bruges som baggrundsdocumentation i forbindelse med udstedelse af certifikater til tredjelande eller i forbindelse med udstedelse af præeksportcertifikater og certifikater for samhandel på sendinger, der senere skal eksporteres til tredjelande. Indholdet i en indenrigserklæring beror på modtagervirksomhedens behov for

dokumentation for, at de varer fra virksomheden, der har fået udstedt erklæringen, overholder relevante tredjelandskrav.

Indledningsvist kontrolleres, at formatet følger anvisningerne i "Vejledning om anvendelse af indenrigserklæringer":

- Har virksomheden brugt en af Fødevarestyrelsens gældende skabeloner, og passer den til den aktuelle situation (med eller uden vareoverførsel, rigtig kategori)? eller
- Hvis virksomheden har brugt sin egen model: Indeholder indenrigserklæringen de samme oplysninger som Fødevarestyrelsens skabelon, og passer modellen til den aktuelle situation?

Fødevarestyrelsens skabeloner til indenrigserklæringer findes på Certifikatdatabasen via følgende links:

Fødevarer:

<https://www.foedevarestyrelsen.dk/Selvbetjening/Certifikater/Sider/forside.aspx#/Show/644810da-abcb-457d-b53e-376cf251243e>

Foder:

<https://www.foedevarestyrelsen.dk/Selvbetjening/Certifikater/Sider/forside.aspx#/Show/ee3a26b5-20ab-4259-9300-63ce5afb2da1>

Animalske biprodukter:

<https://www.foedevarestyrelsen.dk/Selvbetjening/Certifikater/Sider/forside.aspx#/Show/3fa6c9a0-b7e0-4ac9-88eb-e64fe5e909f1>

Skabelonerne kan også fremsøges på Certifikatdatabasen ved hjælp af søgefunktionen nederst på siden: Vælg "Indenrigstransport" i kolonnen "Handling" til højre på siden, og klik på "Søg".

Søgeresultaterne, der kommer frem, har links til de forskellige indenrigserklæringer.

Kontrollen tager udgangspunkt i beskrivelsen i "Vejledning om anvendelse af indenrigserklæringer":

Erklæringsnr.

I dette felt anføres et nummer, der entydigt identificerer indenrigserklæringen. Ved nummerering kan følgende system anvendes: XXXX-0000-YYYY, hvor XXXX er afsendervirksomhedens autorisations-, godkendelses- eller registreringsnummer, 0000 er et løbenummer og YYYY er årstallet.

Gyldighedsperiode (kun relevant for løbende indenrigserklæringer)

På den løbende indenrigserklæring skrives den dato, indenrigserklæring ønskes at være gyldig fra og med, samt den dato indenrigserklæringen er gyldig til og med. Gyldighedsperioden kan højst være 1 år. Afsendervirksomheden skal sikre sig, at indenrigserklæringen forelægges Fødevarestyrelsen i tilstrækkelig tid til, at Fødevarestyrelsen kan nå at kontrollere og påtegne erklæringen inden gyldighedsperiodens start. Ved tilstrækkelig tid forstås ca. 5 arbejdsdage til

påtegning af indenrigserklæringer, hvor ordlyden er identisk med tidligere påtegnet indenrigserklæring og dermed omfattet af tidligere kontrol og ca. 15 arbejdsdage til indenrigserklæringer, hvor ordlyden er ændret, således at kontrolenheden skal vurdere, om der er behov for en fysisk kontrol på virksomheden, før indenrigserklæringen kan påtegnes. Fødevarestyrelsen kan påtegne erklæringen inden, men ikke efter, datoen for gyldighedsperiodens start.

Afsenderfelt

Her anføres navn, adresse og evt. autorisations-, godkendelses- eller registreringsnummer for den virksomhed, der afsender varerne omfattet af indenrigserklæringen. Autorisations-, godkendelses- eller registreringsnummer skal angives, hvis afsendervirksomheden har ét. For eksempel må animalske biprodukter kun sendes til og fra virksomheder, der er registrerede eller godkendte, hvorfor afsendervirksomhedens registrerings- eller godkendelsesnummer altid skal fremgå på indenrigserklæringer, der omfatter animalske biprodukter.

Modtagerfelt

Her anføres navn, adresse og evt. autorisations-, godkendelses- eller registreringsnummer for den virksomhed, der modtager varerne og/eller indenrigserklæringen. Autorisations-, godkendelses- eller registreringsnummer skal angives, hvis modtagervirksomheden har ét.

Herefter kontrolleres udfyldelsen:

- Er indenrigserklæringen korrekt udfyldt med erklæringsnummer, gyldighedsperiode (løbende indenrigserklæringer) eller afsendelsesdato (partispecifikke indenrigserklæringer med vareoverførsel), entydige oplysninger om afsender og modtager, dato for virksomhedens underskrift og virksomhedens underskrift/stempel?

Det fremgår af "Vejledning om anvendelse af indenrigserklæringer", at:

På de løbende indenrigserklæringer kan der anføres flere modtagere under forudsætning af, at modtagerne har behov for samme dokumentation for overholdelse af tredjelandskrav. I praksis vil det betyde, at en produktionsvirksomhed (f.eks. mejeri eller slagteri), der overfører sine varer til flere lagre (f.eks. terminaler eller frysehuse) med henblik på eksport fra lagrene, kan sætte flere lagre på den samme indenrigserklæring.

- I tilfælde, hvor der er anført flere modtagere på samme løbende indenrigserklæring: har disse da det sammenfaldende behov for dokumentation for overholdelse af samme tredjelandskrav?

Og i "Vejledning om anvendelse af indenrigserklæringer" står der følgende:

Krav, der fremgår af certifikatet, og som automatisk opfyldes ved overholdelse af EU-lovgivningen, skal ikke angives på indenrigserklæringen.

Det er virksomheders forpligtelse at sikre sig, at der ikke fremlægges indenrigserklæringer til påtegning, som omfatter varer med en eksportstatus, der i udgangspunktet ikke kan opretholdes på modtagervirksomheden. En virksomhed må fx ikke fremlægge en indenrigserklæring til påtegning, som omfatter varer, der skal eksporteres til et særligt tredjeland, som stiller krav om særlig godkendelse af modtagervirksomheden, hvis modtagervirksomheden ikke har denne særlige godkendelse.

- Er attestationerne relevante for den senere certifikatudstedelse?

Ved kontrollen er det vigtigt hele tiden at holde sig for øje, at formålet med indenrigserklæringer udelukkende er at tilvejebringe et dokument i fælles format, der skal dokumentere, at en vare eller varegruppe ved afgang fra afsendervirksomheden overholder relevante tredjelandskrav jf. afsnittet "*Hvornår skal der anvendes indenrigserklæringer*" i "*Vejledning om anvendelse af indenrigserklæringer*". Indenrigserklæringer skal derfor ikke indeholde oplysninger, der altid skal være overholdt.

Informationer i indenrigserklæringer skal være præcise og relevante informationer, der ligger ud over EU-kravene. Det følger heraf, at informationer om overholdelse af generelle EU-krav, information til modtageren om, hvor øvrige oplysninger om varerne kan ses, eller lignende ikke er relevante i en indenrigserklæring. Generelle oplysninger om afsendervirksomhedens leverandører af råvarer er ikke relevante i indenrigserklæringer. Eksportstatus for varerne er kun relevante i det omfang, denne status kan opretholdes ved ankomsten til den modtager, der fremgår af indenrigserklæringen.

Jf. "*Vejledning om anvendelse af indenrigserklæringer*":

Indholdet i en indenrigserklæring beror på modtagervirksomhedens behov for dokumentation for, at de varer fra virksomheden, der har fået udstedt erklæringen, overholder relevante tredjelandskrav.

...

Det er virksomheders forpligtelse at sikre sig, at der ikke fremlægges indenrigserklæringer til påtegning, som omfatter varer med en eksportstatus, der i udgangspunktet ikke kan opretholdes på modtagervirksomheden. En virksomhed må fx ikke fremlægge en indenrigserklæring til påtegning, som omfatter varer, der skal eksporteres til et særligt tredjeland, som stiller krav om særlig godkendelse af modtagervirksomheden, hvis modtagervirksomheden ikke har denne særlige godkendelse.

Den tilsynsførende på afsendervirksomheden skal ikke påtegne en indenrigserklæring, såfremt den tilsynsførende er vidende om, at indenrigserklæringens indhold ikke er relevant for modtagervirksomheden.

Den tilsynsførende på modtagervirksomheden skal ligeledes reagere, hvis virksomheden har modtaget en indenrigserklæring med et indhold, der ikke er relevant for modtagervirksomheden. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis modtagervirksomheden har modtaget en indenrigserklæring, som omfatter varer med en eksportstatus, der ikke kan opretholdes på modtagervirksomheden, fordi denne ikke har de nødvendige godkendelser.

I "Vejledning om anvendelse af indenrigserklæringer" står der følgende om "Beskrivelse og identifikation af varer":

Her anføres en entydig beskrivelse af den eller de varer, som overholder de tredjelandskrav, som fremgår af indenrigserklæringen. Beskrivelsen skal dels gøre det muligt for modtager at foretage en entydig identifikation af, hvilke varer, der modtages, dels entydigt at angive, hvilke tredjelandskrav, varerne overholder. Der må gerne anføres flere varer, der opfylder forskellige krav på samme indenrigserklæring under forudsætning af, at det tydeligt angives, hvilke varer, der opfylder hvilke krav, og hvordan modtager kan identificere de forskellige varer ved modtagelsen.

- Er attestationerne præcise og entydige?

Formålet med indenrigserklæringen er at dokumentere, at tredjelandskrav er opfyldt for en vare eller en varegruppe. Samtidig skal det være muligt at spore overholdelsen af tredjelandskrav fra certifikatudstedelsen hele vejen tilbage gennem produktionskæden via egenkontrollen og hermed via de indenrigserklæringer, som varen har været omfattet af, på de enkelte produktionstrin. Det følger heraf, at oplysningerne skal være så præcise og entydige, at der på modtagervirksomheden ikke må opstå tvivl om hvilke varer, der opfylder hvilke krav.

Der er ikke krav om, at attestationer gengives ordret fra certifikatet, eller at der henvises til en eller flere specifikke certifikatmodeller. Indenrigserklæringer skal udformes, så de opfylder behovet på modtagervirksomheden. Afsendervirksomheden kan dermed indsætte en ordlyd, der dækker forskellige certifikaters formulering af krav om f.eks. oprindelse, men på modtagervirksomheden skal det kontrolleres, om afsendervirksomhedens formulering dækker attestationskravene i de certifikater, som varerne skal ledsages af ved eksporten.

Det skal ligeledes kontrolleres, at virksomhedens identifikation af varer, der er omfattet af en indenrigserklæring, er tydelig, samt at alle varer, der er omfattet af virksomhedens identifikation, også lever op til det beskrevne krav. Hvis ikke alle varer lever op til kravet, er virksomhedens identifikation af varerne ikke tilstrækkelig entydig.

- Indeholder indenrigserklæringen nye attestationer, som forudsætter, at virksomheden har indført nye og ikke tidligere kontrollerede egenkontrolprocedurer?

Som udgangspunkt skal påtegning af indenrigserklæringen afvente en kontrol af virksomhedens egenkontrolprocedurer (kontrolbesøg i virksomheden), når indenrigserklæringen indeholder nye attestationer. Hvis en administrativ kontrol af egenkontrolprocedurerne vurderes at være tilstrækkelig, kan indenrigserklæringen dog påtegnes efter en administrativ kontrol, f.eks. af indsendt dokumentation for nye/ændrede egenkontrolprocedurer. I sådanne tilfælde kontrolleres implementeringen af egenkontrolprocedurerne ved førstkommande kontrolbesøg i virksomheden. En administrativ kontrol i forbindelse med påtegning af en indenrigserklæring erstatter ikke et fysisk kontrolbesøg jf. den frekvens, der er fastsat for virksomheden i overensstemmelse med anvisningerne i "Vejledning om kontrolindsatser på fødevarerområdet", "Kontrolfrekvensvejledning – foderområdet" og kontrolfrekvenser på veterinærområdet.

Af "Vejledning om anvendelse af indenrigserklæringer" fremgår følgende vedrørende bilag til indenrigserklæringer:

Bilag til indenrigserklæringer

I visse tilfælde kan det være nødvendigt at vedlægge bilag til en indenrigserklæring. Bilag må kun anvendes, hvis der ikke er tiltrækkelig skriveplads til at angive de relevante oplysninger i skabelonens skrivefelter. For at sikre sammenhæng mellem selve indenrigserklæringen og dens bilag, skal indenrigserklæringen tydeligt henvise til alle vedlagte bilag under det relevante skrivefelter og bilaget/bilagene skal forsynes med nummeret på den indenrigserklæring, som bilaget/bilagene er en del af. I forbindelse med Fødevarestyrelsens påtegning af en indenrigserklæring med tilhørende bilag vil bilagene blive viftestemplet sammen med indenrigserklæringen.

- Henviser indenrigserklæringens attestationer til evt. bilag, og er evt. bilag forsynet med indenrigserklæringsnummer?

Ved påtegning og afstempling af indenrigserklæringer, som er vedlagt bilag, skal bilag(ene) viftestemples med indenrigserklæringen.

Fremsendelse af indenrigserklæringer

Da der er tale om erklæringer, hvortil der ikke stilles de samme krav til sikkerhedsforanstaltninger som til certifikater (der som bekendt skal printes på sikkerhedspapir/certifikatpapir), kan afsendervirksomheden fremsende indenrigserklæringen elektronisk. Dette gælder både, når indenrigserklæringen fremsendes til Fødevarestyrelsens stedlige kontrol med henblik på sagsbehandling og påtegning, og når den påtegnede indenrigserklæring efterfølgende skal fremsendes til modtagervirksomheden/modtagervirksomhederne. En påtegnet indenrigserklæring kan dermed være gyldig, selv om modtageren, eller modtagerne (i de tilfælde, hvor der er angivet flere modtagere på erklæringen) ikke er i besiddelse af en version med originale underskrifter.

En indenrigserklæring, som virksomheden fremsender elektronisk som et indscannet dokument via e-mail til kontrolenheden, udprintes af kontrolenheden og påtegnes. Efter påtegningen kan kontrolenheden på samme måde indscanne den påtegnede indenrigserklæring og returnere den til afsendervirksomheden via e-mail.

Kontrol med indenrigserklæringer ved kontrolbesøg i virksomheden

Egenkontrolprocedurerne skal kontrolleres ved et kontrolbesøg i virksomheden efter de fastsatte frekvenser i "Vejledning om kontrolindsatser på fødevareområdet", "Kontrolfrekvensvejledning – foderområdet" og kontrolfrekvenser på veterinærområdet. Alle virksomheder, der anvender indenrigserklæringer, skal have skriftlige egenkontrolprocedurer, der sikrer og dokumenterer, at indholdet i indenrigserklæringerne til enhver tid er retvisende. Det medfører, at egenkontrollen som minimum skal omfatte procedurer for:

1. Udarbejdelse af indenrigserklæringer (udformes på en måde, så de kan danne grundlag for senere certifikatudstedelse, dvs. de skal indeholde entydige, præcise og relevante oplysninger i forhold til den enkelte modtagers behov).
2. Annullering af løbende indenrigserklæringer (såfremt virksomheden konstaterer, at oplysningerne i indenrigserklæringen ikke længere er korrekte)
3. Opbevaring af indenrigserklæringer jf. anvisninger i "Vejledningen om anvendelse af indenrigserklæringer".
4. Overholdelse af de specifikke tredjelandskrav, der angives i indenrigserklæringer.

Ad 1. Udarbejdelse af indenrigserklæringer (udformes på en måde, så de kan danne grundlag for senere certifikatudstedelse, dvs. de skal indeholde entydige, præcise og relevante oplysninger i forhold til den enkelte modtagers behov).

- Har virksomheden skriftlige egenkontrolprocedurer, der sikrer og dokumenterer, at virksomheden anvender en korrekt model, og at oplysningerne i indenrigserklæringer er entydige, præcise og relevante, så de kan danne dokumentationsgrundlag for senere certifikatudstedelse?

Ad 2. Annullering af løbende indenrigserklæringer (såfremt virksomheden konstaterer, at oplysningerne i indenrigserklæringen ikke længere er korrekte)

Annullering af indenrigserklæringer

For at formålet med indenrigserklæringerne kan opfyldes, skal kendsgerninger og data beskrevet i indenrigserklæringer til enhver tid være gyldige for alle sendinger, der overføres inden for indenrigserklæringens gyldighedsperiode. Heraf følger, at operatøren er forpligtet til at meddele annullering af deres indenrigserklæringer, så snart operatøren konstaterer, at data og kendsgerninger, som angives i indenrigserklæringen, ikke længere er ægte og præcise. Annullering af indenrigserklæringer er f.eks. påkrævet ved:

- *Ændringer eller konstaterede fejl i produktion, som gør, at varer omfattet af en indenrigserklæring ikke længere lever op til de tredjelandskrav, der er anført for varen.*
- *Ændringer i mærkning af varer, hvorved identifikationsoplysninger i en indenrigserklæring ikke længere er korrekte.*
- *Ændringer i tredjelandskrav ved f.eks. nyt certifikat.*
- *Ophør af eller ændringer i godkendelse til eksport til et særligt tredjeland, der medfører, at oplysninger om en given tredjelandstatus i indenrigserklæringen ikke længere er korrekte.*
- *Ophør af eller ændringer i autorisation/godkendelse/registrering.*

Operatøren skal straks meddele annullering af fremsendte indenrigserklæringer til samtlige modtagere samt til Fødevarestyrelsen (operatørens egen stedlige kontrolenhed).

- Har virksomheden skriftlige egenkontrolprocedurer, der sikrer og dokumenterer annullering af indenrigserklæringer, når dette er påkrævet?

- Er der procedurer, der sikrer, at alle modtagere samt virksomhedens kontrolenhed får meddelelse om annullering?

Hvis kontrolenheden, der har påtegnet en indenrigserklæring, får vished om, at afsendervirksomheden har afsendt varer, der ikke opfylder indenrigserklæringen, og varerne således skal tilbagetrækkes, skal kontrolenheden straks informere kontrolenheden/-enhederne for den/de modtagende virksomhed(er) om dette. Dette gælder både i de tilfælde, hvor afsendervirksomheden selv har annulleret den pågældende indenrigserklæring og underrettet den lokale kontrolenhed herom, og i de tilfælde hvor kontrolenheden selv har konstateret fejlen, f.eks. i forbindelse med et kontrolbesøg. Denne sideløbende informationskæde for Fødevarestyrelsen skal bidrage til at sikre, at der ikke sker certifikatudstedelse på fejlagtigt grundlag. Kontrolenhederne har med information om tilbagetrækningen mulighed for at være ekstra opmærksomme på, at modtagervirksomheder, som de fører tilsyn med, følger op på tilbagetrækningen.

Er der afsendt varepartier til et tredjeland uden tilstrækkeligt grundlag, skal kontrolenheden orientere International handel med henblik på orientering af tredjelandets myndigheder.

I tilfælde af at kontrolenheden har tilbagekaldt en virksomheds godkendelse til eksport til et særligt tredjeland, eller virksomheden frivilligt har anmodet om at blive slettet af en tredjelandssliste, skal kontrolenheden kontrollere, at virksomheden har tilbagekaldt alle relevante løbende indenrigserklæringer med virkning fra den dato, hvor virksomheden blev slettet fra tredjelandsslisten.

Kontrolenhederne skal registrere, hvilke indenrigserklæringer, den har påtegnet. Registreringen skal indeholde oversigt over gyldighedsperioder og modtagere og skal sikre, at kontrolenheden hurtigt kan informere andre kontrolenheder om en annulleret indenrigserklæring.

Ad 3. Opbevaring af indenrigserklæringer jf. anvisninger i Vejledningen om anvendelse af indenrigserklæringer.

Virksomheder skal opbevare alle gyldige indenrigserklæringer, evt. i elektronisk form, de har afsendt eller modtaget. Efter udløb eller annullering af en løbende indenrigserklæring samt efter datoen for påtegning af en partispecifik indenrigserklæring, skal afsender og modtager opbevare indenrigserklæringen i minimum 3 år eller i holdbarhedsperioden for de varer, indenrigserklæringen omfatter, såfremt holdbarhedsperioden er længere end 3 år. Virksomheder skal føre en oversigt over de indenrigserklæringer, de opbevarer.

- Har virksomheden et ajourført register over indenrigserklæringer påtegnet af Fødevarestyrelsen inkl. udløbne og annullerede indenrigserklæringer?
- Stemmer registeret overens med Fødevarestyrelsens registrerede/journaliserede indenrigserklæringer?

Ad 4. Overholdelse af de specifikke tredjelandsskrav, der angives i indenrigserklæringer.

Det kontrolleres, om virksomheden har implementeret egenkontrolprocedurer, der sikrer og dokumenterer overholdelse af tredjelandsskrav. Hvis kontrollen afslører fejl i et omfang, så det

vurderes, at indenrigserklæringer skal tilbagekaldes, skal kontrolenheden straks informere kontrolenheden for den/de modtagende virksomhed(er) herom.

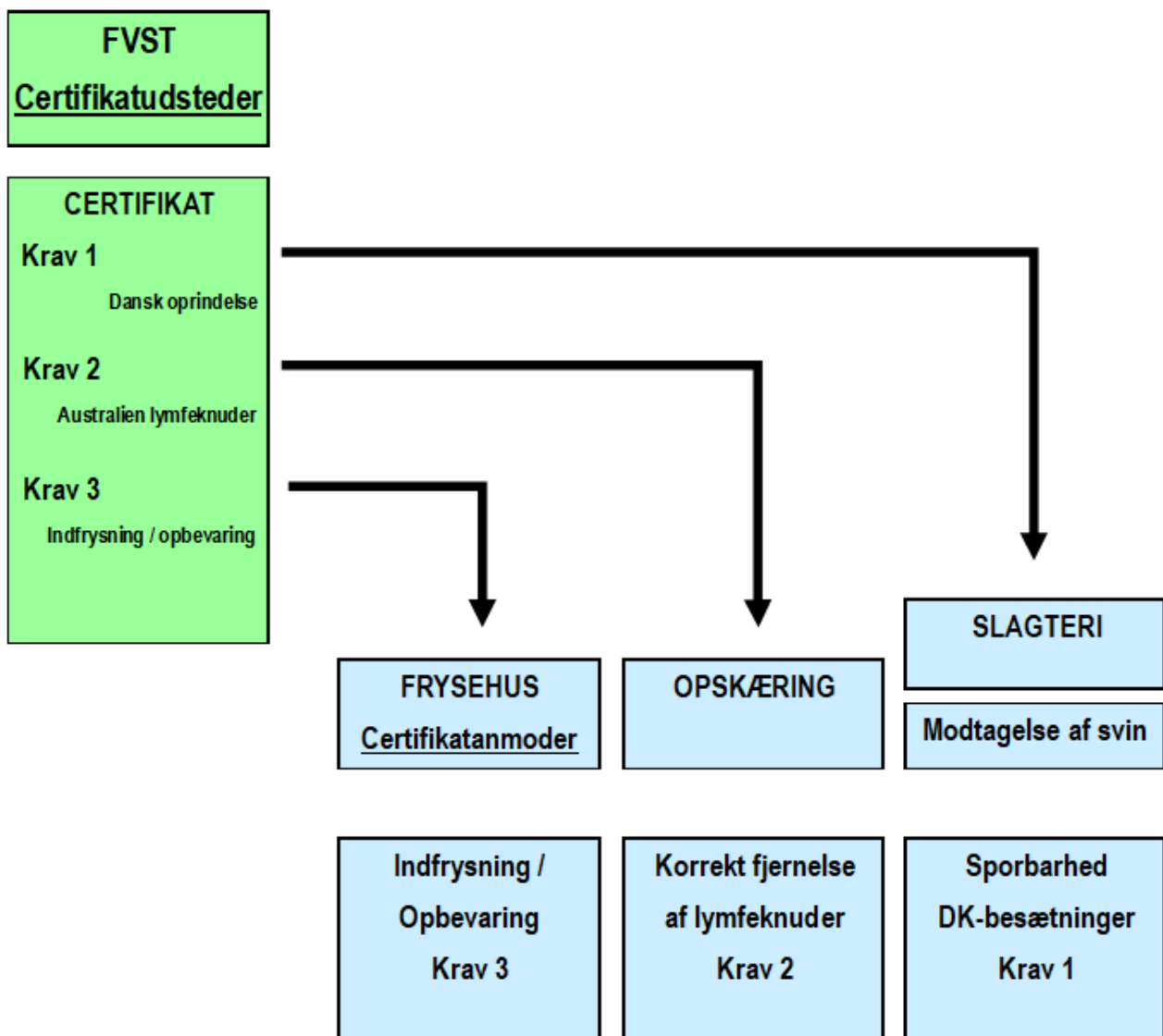
Hvilke krav, der skal kontrolleres, afhænger af i hvilket led i produktionskæden, den konkrete kontrol foretages og hvilken attestation, der er tale om.

Eksempler på kontrolomfang i forbindelse med indenrigserklæringer

I afsnittet nedenfor er der givet konkrete eksempler på, hvilken kontrol, der skal foretages i de forskellige led i produktionskæden, ud over den kontrol, der skal foretages som anført under pkt. 1-3. Eksemplerne tager udgangspunkt i de eksempler, der er angivet i bilaget til vejledningen om indenrigserklæringer.

Eksempel 1. Behov for kontrol med overholdelse af tredjelandskrav angivet i indenrigserklæringer ved eksport af svinekød til Australien

(for overblikkets skyld er ikke alle Australiens krav taget med).

På slagteri A kontrolleres om der er skriftlige egenkontrolprocedurer, der sikrer og dokumenterer,

- at der er fuld sporbarhed på "dansk oprindelse" fra modtagelse af slagtesvin til afsendelse (herunder mærkning) af svinekød til opskæringsvirksomhed B.
- at oplysningen om dansk oprindelse videregives korrekt på en indenrigserklæring til opskæringsvirksomhed B.

På opskæringsvirksomhed B kontrolleres, om der er skriftlige egenkontrolprocedurer, der sikrer og dokumenterer,

- at der er fuld sporbarhed på "dansk oprindelse" fra modtagelsen af råvarer (herunder korrekt identifikation af råvarer og sikring af dokumentation for dansk oprindelse) til afsendelse til Frysehus C.

Fødevarestyrelsen om udstedelse. AH udfærdiger også indenrigserklæringer for alle produktionsvirksomheder i kæden.

På mejeri A kontrolleres om der er egenkontrolprocedurer, der sikrer og dokumenterer,

- at II.1a eller II.1b og II.1c er overholdt, og at disse varer kan identificeres og spores gennem produktionen frem til afsendelse til lager B.
- at der er entydig sammenhæng mellem oplysningerne i indenrigserklæringen fra mejeri A til lager B og de faktiske forhold.

På lager B kontrolleres om der er egenkontrolprocedurer, der sikrer og dokumenterer,

- at der er fuld sporbarhed fra varemodtagelse til udlæsning til eksport på varer med Japan-status.
- at der udelukkende udlæsses varer med Japan-status, når AH anmoder om en udlæsning af Japan-varer.
- at information om udlæssede varers Japan-status videregives korrekt på en indenrigserklæring uden vareoverførsel til kædehovedkontoret AH (certifikatanmoderen).

På kædehovedkontoret AH kontrolleres om der er egenkontrolprocedurer, der sikrer og dokumenterer,

- at Japan-krav er overholdt ved anmodning om udstedelse af et Japan-eksportcertifikat, når der udlæsses varer til direkte eksport til Japan fra lager B.

Eftersom AH som kædehovedkontor udarbejder indenrigserklæringerne for alle produktionsvirksomheder i kæden, skal AH også have egenkontrolprocedurer, der sikrer og dokumenterer,

- at indenrigserklæringer, der udarbejdes for produktionsvirksomhederne i kæden, udformes korrekt.
- at oplysningerne i indenrigserklæringerne er i overensstemmelse med de faktiske forhold på de enkelte produktionsvirksomheder.
- at relevant personale på produktionsvirksomhederne er bekendt med indenrigserklæringens indhold og instrueret i at udføre den egenkontrol, som danner baggrund for indenrigserklæringens indhold.

[Eksempel 2b Behov for kontrol med overholdelse af tredjelandskrav angivet i indenrigserklæringer ved eksport af mælkeprodukter til Japan](#)

Samme eksempel som 2a dog med den forskel at kædehovedkontoret AH nu er en kontorvirksomhed K, der har købt varer, som er fremstillet på mejeri A og oplagret på lager B med henblik på eksport til Japan. Kontorvirksomhed K udfærdiger eksportcertifikatet til Japan og anmoder Fødevarestyrelsen om udstedelse.

På mejeri A kontrolleres om der er egenkontrolprocedurer, der sikrer og dokumenterer,

- at II.1a eller II.1b og II.1c er overholdt, og at disse varer kan identificeres og spores gennem produktionen frem til afsendelse til lager B.

På lager B kontrolleres om der er egenkontrolprocedurer, der sikrer og dokumenterer,

- at der er fuld sporbarhed fra varemodtagelse til udlæsning til eksport på varer med Japan-status.
- at der udelukkende udlæsses varer med Japan-status, når K anmoder om en udlæsning af Japan-varer.
- at information om udlæssede varers Japan-status videregives korrekt på en indenrigserklæring uden vareoverførsel til kontorvirksomheden K (certifikatanmoderen).

På kontorvirksomheden K kontrolleres om der er egenkontrolprocedurer, der sikrer og dokumenterer,

- at Japan-krav er overholdt ved anmodning om udstedelse af et Japan-eksportcertifikat, når der udlæsses varer til direkte eksport til Japan fra lager B.

Eksempel 3 Behov for omfang af kontrol i forbindelse med indenrigserklæringer ved eksport af fiskefoder til Rusland

Fødevarestyrelsen udsteder eksportcertifikater til Rusland for fiskefoder på anmodning af Kontorvirksomheden X. Sendingerne sendes fysisk fra Fiskefoderfabrik Y, som får danskproduceret fiskemel fra Fiskemelsfabrik Z samt indkøber blodmel fra Chile. Der eksporteres 2 typer fiskefoder: dels en fodertype, hvor fiskemel er den eneste animalske ingrediens – dels en fiskefodertype med fiskemel samt blodmel.

Fiskefoderfabrikken Y får handelsdokumenter fra den danske fiskemelsfabrik Z og der følger importcertifikater med for blodmelet fra Chile. Der er ikke krav udover EU-lovgivningen til de animalske råvarer. Overholdelse af EU-kravene kontrolleres derfor på samme vis som på virksomheder, der ikke har eksport og indenrigserklæringer er derfor ikke relevante til dokumentation for dette.

Kontorvirksomheden X har derimod behov for en indenrigserklæring, der dokumenterer at der udtages partispecifikke analyser af de enkelte sendinger til dokumentation for krav 4.6 i certifikat LA 23,0-1714. Hvis sendingerne består af sække eller anden emballage er der også krav om at der skal ske opmærkning jf. lovgivningen i modtagerlandet.

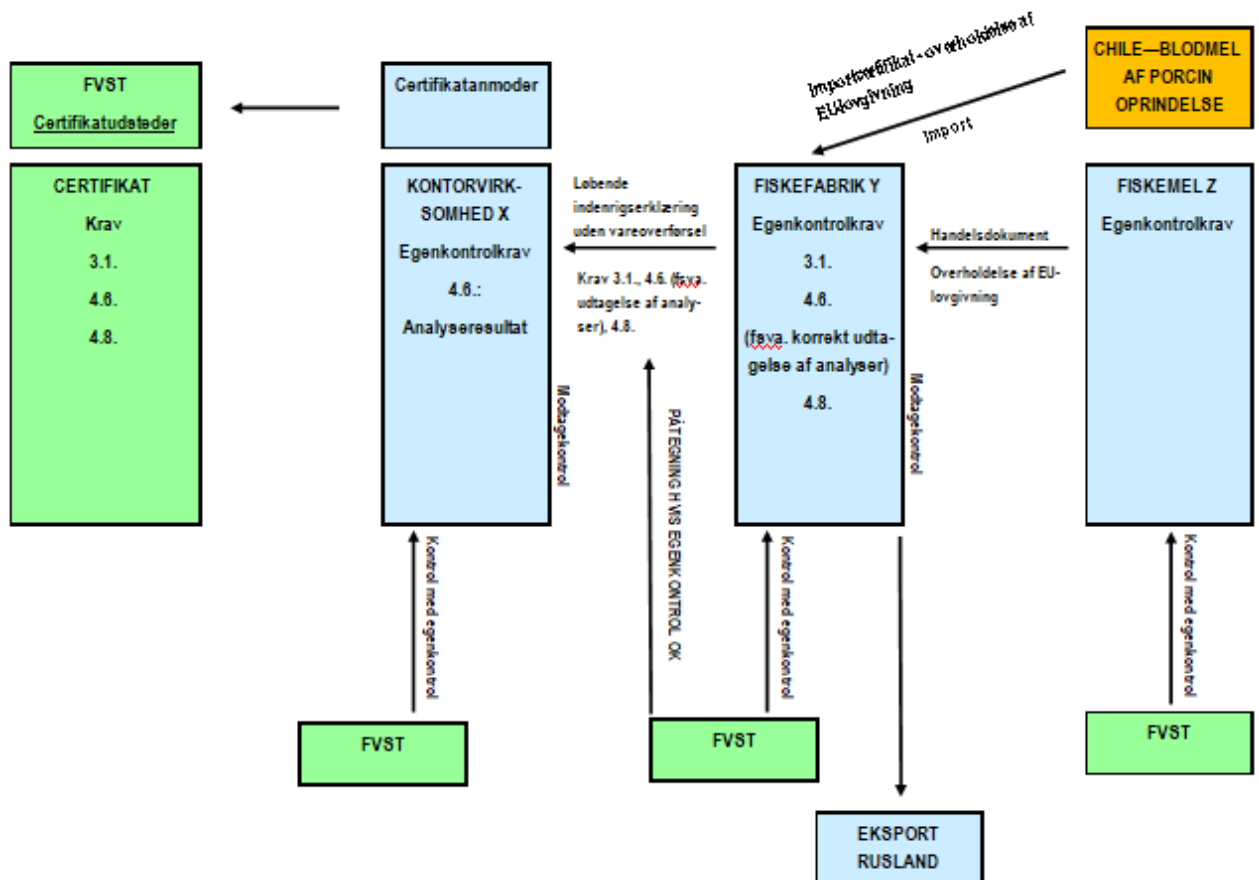
Den tilsynsførende kan påtegne en indenrigserklæring fra Fiskefoderfabrikken Y til Kontorvirksomheden X, når det er kontrolleret, at Fiskefoderfabrikken Y har udarbejdet og implementeret egenkontrolprocedurer, der sikrer og dokumenterer, at:

- Fiskefoderfabrikken oplyser Kontorvirksomheden X om evt. ophør af Ruslandsgodkendelse
- Sendingerne defineres i overensstemmelse med oplysninger fra Kontorvirksomhed X om eksporter til Rusland

- At der er sporbarheds procedurer, der sikkert identificerer hver enkelt sending og opfyldelse af relevante oplysninger i certifikatet frem til indladningen (her opmærkning hvis relevant)
- der udtages partispecifikke analyser fra hver enkelt sending, som sendes til et officielt laboratorium med henblik for analyse af de givne parametre i punkt 4.6 (salmonella, enteropatogen og anaerobisk mikroflora) og metoder som angivet i vejledningen til certifikatet på certifikatdatabasen
- Hvis der afsendes fiskefoder i sække eller anden emballage, så er det opmærket, så det overholder lovgivningen i modtagerlandet

På kontorvirksomheden X kontrolleres det at virksomheden har egenkontrolprocedurer, der sikrer og dokumenterer,

- hvordan medarbejdere i virksomheden sikrer, at der er modtaget analysecertifikater for hver enkelt sending samt at resultatet af analysen dokumenterer overholdelse af krav i 4.6 inden certifikatanmodning fremsendes til Fødevarestyrelsen

Sanktionering

Sanktionering følger de generelle principper for sagsopfølgning fra Kontrolvejledningen.

Dokumentation

Eksportkontrol, herunder kontrol af indenrigserklæringer dokumenteres på kontrolrapporten, jf. vejledningerne "Registrering i DIKO: Dokumentation af kontrol med eksportaktiviteter" for hhv. fødevarer, foder og ABP. Resultater af kontrollen registreres under lovgivningsområdet Godkendelser og de relevante kontrolemner, der er blevet kontrolleret med angivelse af nummeret for de(n) indenrigserklæring(er), der indgik i kontrollen.